

Fru META BIØRNs besøk i Finsnes.

Torsdag 23. og fredag 24. juli, hadde vi her i Finsnes et sjeldent hyggelig besøk, nemlig husmor fru Meta Biørn.

Det var stortingsrepresentantene fra Nord-Norge som ønsket å få en velskikket husmor til å reise rundt her i landsdelen og søke forhindre at det finsiktede melet fikk en bredere plass enn det alt hadde i de nordnorske husholdninger, og om mulig få folket til å vende mere tilbake: til bruken av grovmalet mel. Statens kornforretning og Hjemmenes Vels landsforbund gjorde i fellesskap tanken til virkelighet. Statens kornforretning legger til melet som fru Biørn bruker til sine demonstrasjoner, og Hjemmenes Vels landsforbund formidler turen, og således kunde vi husmødre her nord få denne opplevelse.

Meningen med disse linjer var da å sende en velfortjent takk til alle som har vært med og fått arrangementet istand. Hjertelig takk! dere folkets kårne fra Nord-Norge som klekket ut tanken. Det var sannelig et eksempel til efterfølgelse.

Takk Statens kornforretning og Hjemmenes vels landsforbund.

Vi skjønner godt at det koster både tid, arbeide og økonomiske utlegg å sette et slikt apparat i sving; men dere kan være forvisset om at det hele er til nytte og velsignelse for hjemmene og dermed for folk og land.

Takket være fru Biørn blev besøket i Finsnes langt mere betydningsfullt enn vi kunde ha rett til å vente. Tiden var jo så knapp.

Det gjalt for henne å få meget utrettet på nogen få timer. Og det skal sies til fruens ære at hun kunde nytte tiden. Hun holdt først innledningsforedrag, derefter matdemonstrasjon. Å, du verden så mye hun kunde få sveiset til i en fart, enkel god mat, tillaget mest mulig av landsdelens egne produkter. Det gikk som en rød tråd gjennom hele demonstrasjonen og foredragene med at vi måtte lære å sette pris på og nytte ut de produkter vi selv eiet og avlet til fordel for den enkelte husstand, og dermed også for det hele samfunds økonomi. Derfor hadde ikke den enkelte husmor lov til å undskylde sig med at det spilte ingen rolle hvordan hun forvaltet det som var henne betrodd, selv om hjemmet kanskje var lite og økonomien skral. Det er de mange tusen hjem som danner samfundet, og enten det så er mannens kontante fortjeneste eller våre selvavlede produkter vi husmødre forvalter, så er det dog i realiteten en stor eller liten del av landets samlede kapital. For å huske dette måtte husmødrene slutte sig sammen, lære å føle sig som én stor enig stand, som kunde støtte hverandre og lære å løfte i flokk. Sams tak er alltid lette.

Vi håper at dette tiltaket, som i sitt slags visstnok er det første, ikke må bli det siste. Der skrives riktignok meget om sparing, om å bruke norske varer o. s. v. Hvem har ikke hørt at en ikke skal gå over bekken efter vann. Takket være pressen er landets velferd og økonomi forundt en bred plass i våre aviser. Der gives virkelig

mange gode råd og opplysninger skriftlig. Det er alt vel ment og kommer godt med. Men det er ikke tvil om at dette arrangement som Statens kornforretning og Hjemmenes vels landsforbund i fellesskap har fått til, er et meget effektivt, middel til å få gjennomført det som Nord-Norges representantene i stortinget gav uttrykk for; men som burde være hver eneste norsk borgers varmeste ønske i disse tider, nemlig på best mulig måte hver især å hjelpe folk og land ut av diet økonomiske uføret vi er kommet inn i.

Vi her i Finsnes syntes virkelig vi hadde fått det nyttige forenet med det behagelige da vi var sammen med fru Biørn de to dagene. Ja, det er sant, vi skylder å opplyse at fruene hadde planlagt bare en demonstrasjon i Finsnes, for hennes tid var jo så sterkt begrenset. Men da første dagen var over, tigget vi som takknemlige unger om å få henne en dag til, og til tross for alt som for henne kunde veie imot, f. eks. liten søvn, reiseslitt dag og døgn uke etter uke o. s. v. så tok hun den eneste dagen hun kunde avse og ofret på oss. Således fikk vi to lærerike og hyggelige kvelder.

Efter matdemonstrasjonen holdt fruene begge kvelder et megt interessant og belærende foredrag, båret frem med en glødende kjærlighet til land og folk, der vidnet om at foredragsholderen hadde «hjerter på rette sted».

Og når vi nu ber om spalterum for disse linjer så vår takk om mulig kan nå frem til hver i sær av dem som fortjener det, så vil vi ikke undlate å peke på det heldige valg rette vedkommende gjorde da de valgte fru Biørn til disse demonstrasjoner. Når det hele kunde bli så vellykket i alle måter, skyldes det selvfølgelig ene og alene henne. Hun eiet ikke bare den teoretiske kunnskap og praktiske ferdighet som var nødvendig; men hun hadde en sjelden evne til å lodde i folkedypet og sette sig inn i forholdene her nord. Derfor kunde hun så meget bedre gi nettop det som passet oss.

Takk da fru Biørn for alt, for nytte og hygge. Og vær forvisset om at det er ikke kaffen og hvetebrødene vi husker best. Det er forresten ikke greit i så få ord å få sagt alt. Diet var uforglemmelig alt sammen, foredragene, demonstrasjonene, og Dem selv. Men la oss få lov til å takke for den sjels varme det hele blev båret frem med og som gjorde at De vandt folkets tillid og kjærlighet med en gang. Det er visselig det sikreste garanti for at Deres strev vil bære rike frukter.

Og så ønsker vi Dem lykke til fortsatt arbeide for vårt kjære folk og fedreland.

Finsnes 4. august 1931.

J. S.-S.

KR: [Johanna Sættem Seljestad]

Kåre Rauð

Lenvik Museum